

Uppmuntran till rättfärdighet

Nyckelverser: ”Om vi säger att vi inte har någon synd, bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.”
1 Johannes 1:8,9

Utvalda bibelställen:
1 Johannes 1:5-10; 2:1-8

Denna epistel antas av forskare ha skrivits omkring år 90 e.Kr. Vid den tiden hade kristendomen uppnått betydande inflytande, och troende fanns utspridda över hela den hedniska världen. Många saker i kristendomen gjorde den attraktiv för de grekiska filosoferna på den tiden. De försökte dock kombinera den med sina hedniska filosofier, och många blev så kallade ”kristna filosofer”. Aposteln Paulus varnade för att detta var ”motsatta idéer om vad som felaktigt kallas kunskap”. 1 Timoteusbrevet 6:20

Johannes brev skrevs för att stärka de kristna mot dessa subversiva läror från filosoferna. Han

uppmnade dem att hålla fast vid endast Jesu och apostlarnas lärosatser och att betrakta dessa filosofiska läror som lögner. Alla sådana falska lärare skulle betraktas som representanter för de "många antikristna", eller motståndarna till Kristus, som aposteln Johannes varnade för att "redan nu" fanns i världen. 1 Johannes 2:18

Johannes syfte med att skriva detta brev var att uppmåna dem till rättfärdighet: "Jag skriver till er, små barn, eftersom era synder är förlåtna för hans namns skull. Jag skriver till er, fäder, eftersom ni har känt honom som är från begynnelsen. Jag skriver till er, unga män, eftersom ni har övervunnit den onde. Jag skriver till er, små barn, eftersom ni har lärt känna Fadern. Jag har skrivit till er, fäder, eftersom ni har lärt känna honom som är från begynnelsen. Jag har skrivit till er, unga män, eftersom ni är starka och Guds ord förblir i er, och ni har övervunnit den onde." 1 Johannes 2:12-14

När detta skrevs var aposteln Johannes ganska gammal. Han hade blivit mycket mild till sin karaktär på grund av sina erfarenheter och talade därför mycket ömt till både de mogna och de nya i tron. Han önskade att de skulle inse det viktiga ansvaret att avstå från synd, fortsätta i Guds kärlek och därmed mogna i Kristus.

Det är anmärkningsvärt att majoriteten av kristna aldrig upplever den fulla glädje, frid och välsignelse som de skulle kunna ha. Många nöjer sig med de första principerna i Kristi lära och går, som "spädbarn", inte vidare till att fullt ut utveckla dessa principer i uppoffring och tjänande. (1 Korintierbrevet 3:1). Johannes ville väcka de troendes sinnen och hjärtan till att uppskatta och använda sina privilegier i Kristus, så att de därigenom kunde växa och utvecklas i honom.

"Det som var från början, det som vi har hört, det som vi har sett med våra ögon", från början av Jesu verksamhet, var Johannes vittnesbörd. (1 Johannes 1:1). Han och de andra apostlarna hade sett Kristus i hans liv och i hans död; de såg honom efter hans uppståndelse; de visste att dessa saker var sanna. Apostlarna förlorade allt när de förkunnade sanningens ord. Filipperbrevet 3:8

Det vittnesbörd som den kristna tron vilar på är inte människans, utan Guds. Människan hade inget vittnesbörd i denna fråga som var värt att lyssna till förrän Gud talade, först genom Jesus och sedan genom apostlarna. Eftersom de såg och kände Jesus, har vi deras säkra vittnesbörd, och deras "vittnesbörd är sant". Johannes 21:24